

a felkötő szakáll nem ad oly karaktert az arcnak, mint a ragasztott s leginkább akkor használják, ha a nyílt színén hirtelen meg kell változni a maszknak. Ilyenkor a szöveg szerint a színész lerántja az öreg maszkot ábrázoló felkötő szakállt és megifjodva ott áll csupasz arccal.

Fellegi István, színész, sz. 1907. jan. 11-én, Mágocsán. Színpadra lépett 1926. szept. 1-én, Faragó Ödönnél. Rákosi Szidi iskoláját végezte. 1930-ban Alapi Nándornál működik.

Fellegi János, színész. Munkája: »Színházi emlény«, ajánlva e hon lelkes fiait s leányainak. Arad. (Év nincs.)

Fellépés-szóval jelölik a színésznek a színpadon történő megjelenését. A szó a német »auftreten«-ből származik, 1803-ig »felállni«, »megjeleni a játékszínen« szó járta; 1823-tól: »kiállni«, »kilépni a közönség eleibe« és »följelenni a játékszínen« kitétel volt használatban. 1835-től már a »fellépni« szó helyettesíti az eddigi kifejezéseket.

Fellépti-díj. A színész honorárium. A fővárosban vannak oly színházak, amelyek a színészeket fellépti-díjra szerződtesik. A szerződésben kikötik, hogy a színész hányszor tartozik fellépni egy hónapban, minden fellépés után a megállapított honorárium jár az illetőnek. Ha a színész valamely este több színházban lép fel, akkor annyiszor több f. jár neki. Ünne- és vasárnap délután szintén fizetnek fellépti-díjat. A fellépti-díj első megvalósításának eszméjéről a »Hölgyfutár« 1862. február 6-iki száma tesz említést. A fellépti-díjak megadóztatása életbe lépett 1881. február havában. (V. ö. Túl-fellépés.)

Fellner Ferdinand, osztrák építész, sz. 1847. ápr. 19-én, Bécsben, megh. 1916. márc. 22-én, u. o. 1873. óta *Helmer Árminal* (L. o.) együtt színházak építésével foglalkozott. A jelenkornak egyik legjobb színházépítője volt, aki eltért attól az iránytól, amelyet például Semper követett és elsősorban a praktikus-ság... törekedett. Nálunk is sok színház épült az ő terveik szerint. Így ők ter-

veztek a Népszínházat (1875), a szegedi (1883), a tatabányai (1889), a fiumei (1883), a pozsonyi (1886), a nagyváradi (1900) színházat, továbbá a Vigaszínházat (1896), a Fővárosi Operett Színházat (orfeum alakjában), a kolozsvári, pécsi és kecskeméti színházat, stb.

Fellner Ferenc dr., operaénekes, sz. 1900-ban, Budapesten, ahol atyja ügyvéd. Zenei tanulmányait a Zeneművészeti Főiskolában végezte, ahol Anthes György volt a tanára. Az énektanulmányokkal párhuzamosan jogot hallgatott az egyetemen és megszerezte a doktori diplomát. Anthes halála után Bécsben, Franz Steiner kamaraénekes vezetése alatt folytatta tanulmányait, majd a prágai német operaházhoz szerződött és Zemlinsky igazgató vezetése alatt három évig működött ott. Prágából került Barmenbe, Engelbert Humperdinck, a nagy német komponista fiának meghívására. Itt első fellépése Humperdinck »Königskinder« c. operájában a királyfi szerepében volt. 1928. ápr. 21-én Budapesten is bemutatkozott a Magyar Kir. Operaházban, a »Turandot« Kalaf szerepében.

Felment a függöny. Ha megkezdik az előadást, az ügyelő és a sűgő jelére a függönyt felhúzzák, amire a színpad mögött azt mondják: »felment a függöny«. (V. ö. Lement a függöny.)

Félreszólások = tulajdonképpen apró monológok, melyek a dialógba vannak beleszúrva, melyeket tehát egyik szereplő egy másik szereplő, sőt többek jelenlétében mond el, de nem azok füle hallatára, hanem magának, jobban mondva, a hallgatónak, akit az illető szereplő így von be a maga titkaiba. Az életben az emberek csakugyan nem szólnak félre, csak esetleg mást gondolnak, mint mondanak s ezeket a mellékgondolatokat a régi drámaíró a maga kezdetleges szövésű dialógjában nem tudta másképp kifejezni, mint a közönséghez intézett félreszólással, amely csakugyan zavarja az illúziót. Shakespeare már rájött arra, hogy mennyivel érdekesebb és frappánsabb, ha azt, amit a szereplő gondol, de a partnerének meg nem mondhat, félreszólás helyett beleszűri magába a párbeszédbe, de mégis